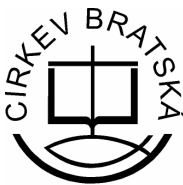

Zborové listy

Z obsahu:

Slovo na tento mesiac

Konferencia CB 2009

Zo života zboru

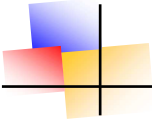
o rozhodovaní

Čo so zlyhaním

Poézia

Eli, eli, lama sabachtani!

Detská rubrika

Slovo na tento mesiac

Božie kráľovstvo totiž nespočíva v reči, ale v moci.

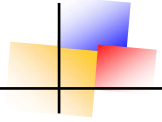
1K 4,20

Pripomínali sme si významnú a dôležitú skutočnosť pre náš duchovný život a to zoslanie Ducha Svätého, z moci ktorého sa zrodila cirkev Kristova. Bez pôsobenia Ducha by nebolo ovocia vykupiteľského diela Pána Ježiša Krista na kríži. On nám aj dnes sprítomňuje Krista a slovu Písma dáva oslovujúci osobný dotyk samého Boha na ľudské srdce. On odkrýva bohatstvo všetkého, čo je nám darované z milosti od Boha. (1K 2,12) Mohli by sme pokračovať vo vymenovávaní rozmanitosti služby, ktorú koná Kristus v Duchu Svätom.

Náš text nás vedie k zamysleniu sa nad tým, ako je to pri nás aj v našom živote viery. Prežívame reálne pôsobenie moci Ducha Svätého, alebo máme len akýsi neistý a neurčitý pocit, či prevzatú domnienku? Pavol nás upozorňuje, aby sme sa nedomnievali, že zbožnými rečami vyjadríme to, že sme pod vládou Božieho Ducha. V Korinte to boli pyšní zbožní ľudia, zbožných rečí, ktorí si dovolili popierať apoštolské poverenie Pavla, a boli slepí na hriech medzi nimi. Pavol chce prísť do Korintu, aby poznal, aká moc stojí za pyšnými zbožnými rečami. Je to aj dnes často tak, že sú len reči a reči..., a pri tom sme bezmocní voči hriechu, pýche a sebecku. Prejavovanie Božej vlády nad naším životom sa prejavuje nie v rečiach, ale v moci Ducha Svätého, ktorý pôsobí premenu charakteru vyjadreného ovocím Ducha. (G 5,22) Sme pod výzvou, aby sme sa dali viesť Božiemu Duchu a nezarmucovali Ho. To môžeme prežívať vždy znova, keď si v pokání uvedomujeme, ako na nás vplýva naša padlá prirodzenosť, ktorá nás odvádza od Boha. Je pohotová Ho postaviť na okraj našich záujmov, alebo urobiť z Neho len predmet akademických úvah a lacnej bohoslužby.

Sebapoznanie vo svetle Božieho slova a poznania Ježiša Krista nás vedie k poddanosti Bohu, lebo sme si vedomí, že bez moci Ducha Svätého a poznanej pravdy nemôžeme víťaziť nad tým zlým, ktoré nás denne obklopuje. Nech nám Pán všetkým daruje milosť, aby sme boli naplňovaní Božím Duchom. Otvárajme sa pre Krista, kým je nám daná Božia milosť.

Váš brat kazateľ

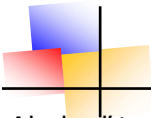

Konferencia CB, 15.-16. máj 2009

Bol som jeden s delegátov na tohoročnej konferencii CB a aj touto cestou sa chcem podeliť s čitateľmi Zborových listov o niektoré udalosti konferencie. Konala sa na Hrádku nad Olšou, v modlitebne miestneho zboru našej cirkvi. Je to impozantná budova- cirkevný komplex postavený vysoko na strmej stráni so všetkým, čo v súčasnosti zbor má mať, a keď bude dokončená aj prístavba, objekt bude mať aj sociálny program. Výhľad z terasy na krajinu je utešený. Aj preto touto cestou sa chcem poďakovať vedeniu zboru, že ma navrhli, a členom zboru, že ma vyslali ako delegáta na toto rokovanie našej cirkvi. Moja účasť bola po dvadsiatich rokoch a je zrejmé, že i moja posledná. Preto moje očakávania boli o to väčšie, vidieť, počuť, zažiť a odpozorovať ako a kde sa naša cirkev za uplynulé obdobie posunula, pretože dvadsať rokov v živote človeka je veľa, ale iste aj pre cirkev v nových podmienkach súčasného sveta.

Moje subjektívne pocity - vidieť sa po rokoch opäť s niektorými známymi bratmi, účastníkmi vo viere, pôsobiacimi na rôznych miestach, síce poznačených časom, ale zotrúvajúcich vo vernosti na diele Pánovom v rôznych úlohách.

Samotný priebeh konferencie: V piatok 15. mája prebiehali rokovania obidvoch častí cirkvi samostatne. O ich priebehu a výsledkov budú členovia zboru informovaní na členskej schôdzi. Večerné zhromaždenie sa konalo spoločne s bohatým ale aj obsahovým programom. Medzi iným sa konala aj ordinácia – uvedenie do kazateľskej služby deväť nových pracovníkov. Sobotný program bol opäť spoločný obidvoch častí cirkvi, kde sa diskutovalo o niektorých článkoch ústavy. Prebiehala bohatá diskusia o vecnej stránke, ale najmä v duchovnom rozsudzovaní na základe skúsenosti, teda praxe a biblických právd, ktoré sú rozhodujúce pre život cirkvi. Osobné pocity z priebehu rokovaní či prijatých informácii som hľadal odpoveď na otázku, ktorá bola položená aj nedávno v časopise Dialóg. „Kam kráčaš Cirkev bratská“. Odpoveď predsa má zaznieť. Aj táto čiastka Jeho cirkvi kráča k Nebesiam.

Ale keď to rozmeníme na drobné vyvstáva z toho, ako a čo robí? Kam sa posúva? Sú tu tie isté dôrazy napríklad s päťdesiatich či dvadsiatich rokoch? Ako všetko, tak aj CB v našich krajinách sa posúva. A nebolo by dobré keby stagnovala. Nedovolil by som si byť posudzovateľom, ale môžem povedať, že prejavy zbožnosti majú známky západnej kultúry. Pre mňa to nie je niečo neznáme. Osobne som navštívil zbory v Anglicku a USA a môžem tomu porozumieť. Súčasne v ovzduší konferencie bolo cítiť volanie po „pôvodine“, teda po osvedčených a overených princípov prameniacich z Písma, teda po takom komplexnom prejave osobnej i zborovej zbožnosti. Verím, že také spojenie nadobudne prevahu a tu je aj odpoveď: „CB kráča k Nebesiam“. Tam, kam patrí vážnosť, nech je vážnosť, kam patrí radosť, nech je radosť. „Ale ovčím Ducha je láska, radosť, pokoj...“ Gal. 5/22.

Ľ. Straka

Pozdrav detí z výletu v ZOO

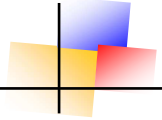
Keďže sa blíži koniec školského roka – čas výletov, rozhodli sme sa, že pôjdeme sna výlet aj s deťmi z rómskej besiedky v Zlatníku. Voľba padla na ZOO v Spišskej Novej Vsi. Oslovili sme niektoré deti, aby napísali svoje dojmy.

Bolo nám tam fajn, zabávali sme sa. (Vierka Holubová, 11 rokov)

Keď sme prišli do zoologickej záhrady, bolo mi veľmi dobre. Keď sme chodili po ceste, videli sme opice aj divé svine. A keby sme boli veľmi dobré, bola by som rada, aby sme išli zas do zoologickej záhrady. (Denisa Holubová, 11 rokov)

Keď sme boli v zoologickej záhrade s tetou Dankou, bratom kazateľom a mojou sestrou, bolo tam fajne. Videli sme tam živé zvieratá, čo sme nikdy nevideli a brat kazateľ nám takú radosť urobil. Boli sme tam 18 detí a traja dospelí. Ďakujeme pekne, že sme videli zvieratá naživo. (Žanetka Dirdová, 14 rokov).

Brat kazateľ a teta Danka nás zobrali do zoologickej záhrady. Videli sme tam zvieratká: medvede, divé mačky, tigra,

ľava, koníky, tuleňa, opice, hady, divé svine, kačky, zajace, ťavy. Ďakujeme Vám pekne za takú radosť. (Janko Dirda, 11 rokov)

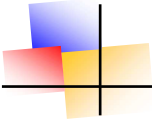
Keď sme išli ku vlaku, zastavili sme sa na zmrzline. Deti, ktoré mali peniaze, si kúpili zmrzlinu. Boli s nami dvaja chlapci – bratia, osemročný Števkó a sedemročný Tomáš. Števkó mal už peniaze iba na jednu zmrzlinu. Keď ju kúpil, poobzeral sa po deťoch a dal zmrzlinu svojmu mladšiemu bračkoví.

Danka Kušnieriková

Výlet rodín „RodinoCamp CB 2009“

Račková dolina sa stala miestom pre spoločne strávené chvíle pre tohtoročný výlet rodín. Bolo nás trošku menej ako po minulé roky, ale aj napriek tomu sme mohli prežívať pekné a príjemné chvíle obkolesení nádhernou scenériou Západných Tatier.

Najmladšími účastníkmi tohtoročného výletu boli Joel a Lujza, cca 2 roky. Ďalšou vekovou skupinou boli naši: Radka a Danielka so svojimi rovesníkmi, bratrancami Marekom a Maťkom. Čas deťom ubiehal veľmi rýchlo, pripravili sme im rôzne hry, súťaže, dokonca aj nočnú hru, ktorú okrem Radky zažili všetci po prvýkrát v živote. Páčila sa im asi aj najviac, bola pre nich akýmsi malým dobrodružstvom. Tvrdili, že mohla byť aj strašnejšia, ale neskôr doma sa priznali, že sa veru trošku aj báli. Duchovným programom deti sprevádzala teta Boba, a ten bol stále starostlivo pripravený. Naučila ich okrem iného aj to, že si majú strážiť svoje srdce, z ktorého pochádza život. Každý večer a ráno počas duchovného programu sme spievali s deťmi piesne, pieseň „Muž múdry staval dom svoj na skale“ sa stala pre deti výletnou hymnou. Počuli príbeh z vojny o dievčatku Corry, ktorá nestratila nádej a vieru ani v ťažkých chvíľach v koncentračnom tábore. Viera, milovanie blízkych a odpúšťanie aj napriek ťažkému životnému osudu ju viedli celým jej životom. Tento príbeh o Corry na pokračovanie sa veľmi páčil aj dospelým.

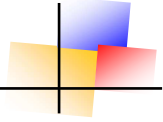
My dospelí sme prechádzali duchovným programom, „Cestou kresťana, od Johna Bunyana“, pripraveným bratom Ivanom Žezulom. Postupne sme poznávali svoj hriech, ocitli sme sa v bahne zúfalstva, uvideli sme úzku bránu, prežili sme pokánie, odpustenie hriechov, znovuzrodenie, uvideli sme krásny palác – život v kresťanskom spoločenstve, vzájomnú pomoc, potom problémy a ťažkosti pri nasledovaní Krista, zistili sme, aký je život zložitý, vystúpili sme aj na lúbezné hory, kde sme boli povzbudení a mohli pokračovať na ceste ďalej. Cestou sme stretávali rôzne postavy a nakoniec sme uvideli rieku a mesto, ktoré žiari – kresťanská smrť, nádej a večný život. Či to bolo včera, dnes alebo zajtra, kresťan, pútnik prechádza vždy podobnými životnými situáciami. Vždy išlo, ide a pôjde v živote každého kresťana o duchovný boj, ktorý nie je proti telu, ale proti duchovným mocnostiam... . Jedno však vieme, že v tomto duchovnom boji je víťazom Pán Ježiš Kristus. To je to čo nás povzbudzuje a naplňa nás to nádejou a vierou kráčať ďalej.

Vzhľadom na to, že sme boli v lone prírody, trávili sme veľa času pri hrách, rozhovoroch, prechádzkach, opekačke a súťažiach, ktoré neobišli ani dospelých. To, že súťažili aj dospeláci ocenili aj deti, pretože cítili, že sú rovnocennými partnermi, ktorí majú svoju dôležitosť a zodpovednosť. Piatkové popoludnie sme strávili prechádzkou a prehliadkou nádherného skanzenu „Liptovskej dedinky“ v Pribiline. Sobotňajší čas sme využili prechádzkou do Račkovej doliny, tí zdatnejší sa dokonca vydali na púť až k Račkovým plesám.

Bolo toho veľa čo sme spoločne prežili, a tí , ktorí sme tam boli, odišli sme obohatení o nové zážitky. Mali sme znovu čas sa lepšie spoznať a priblížiť sa viac jeden k druhému.

Ďakujeme Pánovi, za tento darovaný pokojný a požehnaný čas.

Janett a Oliver Strakovci

O rozhodovaní

„Hlavný problém života spočíva v tom, že človek sa musí ustavične rozhodovať medzi viacerými možnosťami.“

Georg Moore

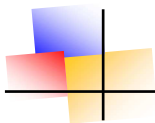
Ak pred malé dieťa položíte škatuľku s rozličnými druhmi sladkostí a povieťe, aby si vybralo, často sa stanete svedkami, že si vezme z každého druhu jeden kúsok. Aj my dospelí by sme si tak počínali, no my už poznáme spoločenskú konvenciu, ktorá hovorí, že z ponúkaných kúskov sa berie vždy len jeden. Chvíľu váhame, potom si vyberieme.

Voľba nad škatuľou sladkostí nie je taká zložitá ako voľba nad škatuľou vážnych životných rozhodnutí. Tie, hoci môžu byť zabalené do lesklých obalov ako cukrovinky, nemusia mať rovnako sladký obsah. Okrem toho výber niektorých rozhodnutí je taký záväzný, že aj keď nám po čase prestane chutiť, nemôžeme ho jednoducho odhodiť ako nejaký cukrík a vybrať si čosi iné. A takýchto rozhodnutí v živote človeka nie je veru málo.

Váhavci majú preto sklon váhať, donekonečna čakať, až sa to rozhodne „samo“, alebo chodia po radu k známym osobnostiam, a potom dajú na ich odporúčania. Dlhé rozhodovanie môže nielen podporiť vznik neurózy, ale často môže komplikovať celý život. Poznám starého obyvateľa domova dôchodcov, ktorý sa stále rozhoduje, či sa má oženiť, alebo zostať slobodným mládencom.

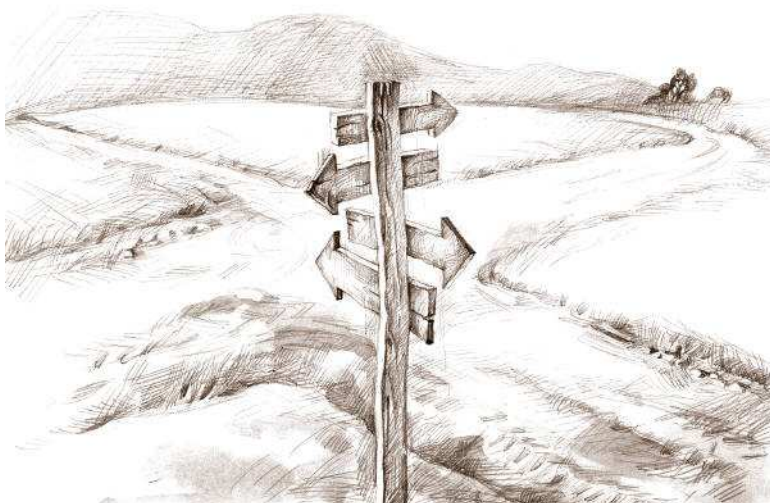
Drží sa hesla: „Pri takom dôležitom rozhodnutí sa nemožno unáhliť.“

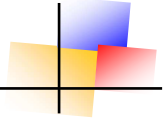
O čo jednoduchšie to majú oproti ľuďom bábky. Bábkar im určí úlohu, poťahuje špagáty a bábky poskakujú. Nemajú nijaké starosti. Za všetko predsa môže „ten hore“. Niektorí ľudia túžia po takých špagátoch. Predovšetkým tí,

čo sa nemôžu rozhodnúť - či už pre strach zo zodpovednosti, alebo z lenivosti hľadať východisko.

Ak stále hľadáme a poznávame, skúmame a hodnotíme, dobrému sa učíme a zlé odmietame, naše rozhodnutia sú nielen častejšie, ale časom aj jednoduchšie. K radosti ľudskej duše patrí hľadanie, poznávanie a rozlišovanie. Aj svätý Pavol v liste Solúnčanom odporúča, aby všetko skúmali, dobrého sa držali a zlého v každej podobe sa vyvarovali.

Jevgenij Jevtušenko:

Pokus o zúčtovanie

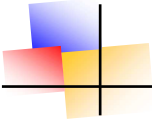
Zriekol som sa bývalého sveta,
otriasol som jeho prach z nôh.
Zlaté teľa nie je moja méta...
No prečo tak sám som, vie len Boh.

Ťahá ma to k zabudnutým éram.
K dnešnému dňu lásky vo mne niet.
Prečo tak po omrvinkách zbieram
zbúraný (i mojou rukou) svet?

História si z nás streliť chcela.
Všade zberba strieľa šampanským.
Posmieva sa nám to zlaté teľa –
mne i tým, čo podobám sa im...

7.januára 2004

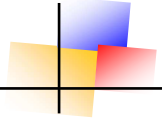
Preklad: Ľubomír Feldek

Čo so zľyhaním?

V posledných dňoch som urobil niekoľko chýb, ktoré vo mne vyvolávali opakovane iritujúce pocity. Pýtal som sa, mám sa vydať cestou ospravedlňovania, hľadať chyby v okolnostiach, vyhovárať sa na druhých ľudí? V neposlednom rade som si položil aj inú otázku: Pane, prečo sa mi to stalo? Prečo som spôsobil toľko chýb: Nedalo sa im nejako zabrániť. A ak sa stali, ak som všetkým tým musel prejsť, aký to má mať význam pre môj ďalší život? Pre moje napredovanie? Čo mám pochopiť? Ako napraviť svoj život, aby sa prípadne moje chyby neopakovali?

Takže: otázka pre náš všetkých: Prečo robíme chyby? A ak ich urobíme, ako sa správame? Chceme ich za každú cenu nejako zakryť? Nepriznať ich a ak sa už nepriznať nedajú, chceme sa za každú cenu z nich dostať z čo najmenšími ujмами? Moje skúsenosti ma vedú k záveru, že si ich hlboko musím pripustiť, urobiť analýzu a zaujať k nim postoj aj zdravého rozumu, ale aj zdravej viery. Nie vždy je to také jednoduché, ako sa na prvý pohľad zdá a možno práve tu niekde treba hľadať príčiny, prečo nemôžeme vydržať tom istom prostredí, v ktorom sa nachádzame - či ide o pracovisko, rodinu alebo cirkevný zbor. Asi je v našej adamovskej prirodzenosti hlboko zapísané: Stačí zmeniť prostredie, ľudí - a bude všetko v poriadku. Jeden spisovateľ ma naučil: nový priestor určite neexistuje, treba sa však pokúsiť vytvoriť ho tam, kde sa nachádzam. Takže by sme nemali byť akýmisi hľadačmi priestoru, ale mali by sme byť tvorcami priestoru, kde môžeme sami existovať a kde môžeme koexistovať aj s inými. A dokonca, keď ide o cirkevné spoločenstvo, nie hocijako koexistovať. Ak sme Pánovými učeníkmi, potom by sme mali mať medzi sebou jeho lásku. Založenú na odpustení, na neznásilňovaní tých druhých našimi predstavami, akí by mali byť, ale ponechať im priestor byť

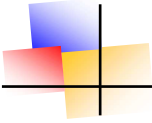

samými sebou. A ak nám na nich záleží tak, že ich musíme upozorniť na nejaké chyby či nedostatky, potom máme aj na to pokyn - aby sme sa napomínali v láske. Aby ten druhý vedel, že ho nejdem karhať preto, že ja som lepší, ale preto, že ho milujem a vidím, že robí niečo, čím si škodí a tak isto škodí aj iným. Práve táto zložka spolužitia viery a spoločenstva je ťažšia ako kázanie, vedenie nejakej skupinky, navštevovanie chorých, väzňov...

Občas mám dojem, že aj v zboroch sa dáva na prvé miesto výkon a správny výzor. Pýtam sa seba i vás, nenaučili sme sa mnohé naše nedostatky dokonale maskovať práve týmito dvoma zložkami? Čím sa líšime od tých, ktorí medzi nás resp. do kresťanských spoločenstiev nechodia? Iba tým, že my máme nálepku "kresťania"?

A kto je vôbec kresťan? Ten, kto verí v Boha a v Ježiša Krista? Koľko je takých okolo nás, ktorí tvrdia, to isté a ich život sa ničím neodlišuje od spôsobu sveta?! Čo to potom znamená, keď Pavol hovorí: Nezáleží totiž ani na obriezke ani na neobriezke, ale na novom stvorení!" (Ga 6,15) Inými slovami: Nezáleží ani na dodržiavaní nejakých morálnych náboženských zásad, ani na tom, či ako človek vyzeráš správne, žiješ správne v tomto svete bez Krista, ale na niečom, čo málo skloňujeme: na novom stvorení! Si teda tým novým stvorením, kde všetko staré, maskujúce hriech, ospravedlňujúce svoje chyby, zlyhania a pády, skončilo a prichádzaš s priznaním sa k sebe samému: taký som, Pane, taký som, bratia a sestry, potrebujem odpustenie Božie i vaše, aby sa vo mne naplno mohol rozvinúť nový život, samotný Ježiš Kristus.

Miroslav Bielik

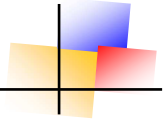

O vytrvalosti

**Nie je ťažké stať sa otcom,
ťažké je byť otcom.**

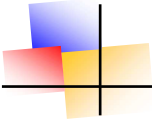
Wilhelm Busch

Nie je ťažké vyznať lásku, ťažšie je milovať,
nie je ťažké splodiť dieťa,
ťažšie je o dieťa sa postarať,
nie je ťažké oženiť sa, ťažšie je byť ženatý,
nie je ťažké vydať sa, ťažšie je byť vydatou,
nie je ťažké dať slovo,
ťažšie je slovo dodržať,
nie je ťažké nadchnúť, ťažšie je nadšenie udržať,
nie je ťažké hrať, ťažšie je prijať prehru,
nie je ťažké stať sa kňazom,
ťažšie je žiť ako kňaz,

nie je ťažké chodiť do školy, ťažšie je učiť sa,
nie je ťažké spadnúť, ťažšie je vstať,
nie je ťažké zablúdiť, ťažšie je nájsť cestu späť,
nie je ťažké prísť do krčmy,
ťažšie je vrátiť sa domov,
nie je ťažké staviť na niečo, ťažšie je vyhrať,
nie je ťažké previniť sa,
ťažšie je priznať si to,
nie je ťažké plánovať, ťažšie je realizovať,
nie je ťažké byť ukrivdený,
ťažšie je odpustiť,
nie je ťažké začať, ťažšie je dokončiť,
nie je ťažké...
nie je ťažké vymyslieť tieto prirovnania,
ťažšie je zistiť, komu som tie myšlienky
nechtiac odcudzil.

K radosti ľudskej duše patrí priznanie, že nie je ťažké nájsť radosť, ako vedieť si ju udržať. Preto nás Ježiš vyzýva k vytrvalsoti: aby sme stále hľadali a nájdeme, stále búchali a opäť nám otvorila, stále prosili, a vždy znova dostaneme.

„*Eli, Eli, lama sabachtani !*“

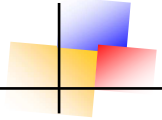
/Mt 27-46/

Takéto volanie a skúsenosť, keď sa človek dostane do neriešiteľných problémov, chorôb či utrpenia, sú všeobecné a ľudské. Ak sú problémy a krivdy nezavinené či nezaslúžené, kladieme si často otázku, prečo sa tak stalo.

Upútal ma výklad nedávno zosnulého profesora teológie Jana Hellera, ktorý si tento výrok osvojil ako centrálny bod Písma. Použil pri tom ale zdanlivo malú ko- rekciiu: „K čemu jsi mne opustil? Ne proč, ale k čemu ? A tak se i já, když na mne dolehne něco těžkého, ptám: K čemu jsi mě chtěl, Pane Bože, pohnout ? K čemu dovést?“ V slovenskom jazyku namiesto ukrivdeného : „Prečo si to, Pane, dopustil?“, malá zmena: „Pre ČO si to, Pane, dopustil?“ To je už ale výzva k modlitebnému dialógu s tvorcom všetkého, ktorý vie najlepšie, kedy nás treba v živote zastaviť, presmerovať či odvolať, keď sa naše poverenie končí.

Avšak, aby sme neopakovali príklad obviňujúceho Jóba, môžeme sa oprieť o reálne biblické postavy, ktoré po završení Božieho povolania skončili z pohľadu ľudí neúspešne, ba i na popravisku - Mojžiš, Ján Krstiteľ i väčšina apoštolov. Len jeden v celom Starom zákone bol vyliečený z lepry, len jeden jediný v Novom zákone bol po ukrižovaní vzkriesený a povýšený, aby kraloval po pravici Boha – Otca.

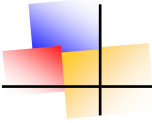
Na poslednú otázku nášho Pána na kríži my kresťania už poznáme odpoveď- Ježiš Kristus musel dokonať Božie dielo a završiť svoje poslanie obeťou najväčšou. Odísť, aby mohol byť medzi Boží ľud zoslaný Jeho Svätý Duch – Utešiteľ. Päťdesiat dní od justičnej vraždy na Golgote vznikla v Jeruzaleme prvá cirkev. Odvtedy až po dnešok a aj pre budúcnosť platí pre kresťanov povolanie – aby sme aj my dávali svoje telá a životy v živú obeť. Aby sme boli schránkami Svätého Ducha, v ktorých je uschovávané Božie slovo až do konca ľudských dejín.

Slovo nielen uschovávané, ale aj aplikované v našich životoch. Aj pokiaľ ide o naše vlastné postoje a slová - aby naše ÁNO bolo potvrdené splnením prísľubu a naše NIE bolo odmietnutím. Aby nás aj naše slová zaväzovali a potvrdzovali naše vzájomné a taktiež aj mimocirkevné vzťahy. Ak tam však už musí byť doplňujúce slovo ALE, nech je vždy len na vymedzenie hraníc záväznosti nášho sľubu. Nielen pred ľuďmi, ale aj pred vševidiacim svedkom – naším Pánom. Veď vedení Jeho Svätým Duchom, sme na ceste k Otcovi.

Milan Motýľ

Detská rubrika: Muška Šuška

Čoho sa bála Evička

S Evičkou mi bolo veľmi dobre. Slniečko svietilo, nebo bolo bez oblakov, vtáčiky v kríkoch štebotali. Ale najviac som sa tešila Evičke. Páčili sa mi jej pole- tujúce vrkôčiky, zvonivý hlások a usmiata tvárička.

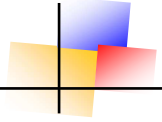
Poskakovala pri chôdzi, ale bola pritom veľmi pozorná. Viete, deti, na čo dávala pozor? No predsa na chrobáčky a mravčekov na chodníku. Nechcela ich predsa zašlia- puť. Všetko naokolo si všímala, obdivovala a tešila sa tomu.

Aj doma sa správala veľmi pekne. Do školy ešte nechodila, pomáhala však mamke, ako mohla a vedela. Nuž občas sa stala aj chybička – pri utieraní riadu jej raz vypadol z rúk tanierik a rozbil sa. Ale mamka sa na ňu preto nenahne- vala. Veď Evička to neurobila naschvál alebo z ne- pozornosti. Bola len ešte trošku nešikovná a zručnosti sa predsa môžeme naučiť len pri práci. Ten, kto nič nerobí, ani nič nepokazí. Preto jej rozbitie tanierika odpustila a nechala ju pomáhať aj pri ukladaní riadu po večeri. Evička naozaj veľmi rada pomáhala.

Večer sa potom poumývala a ľahla si do postielky. Po dlhšej chvíli, keď už bola tma, počujem, že Evička poťahuje noštekom. Líčka má mokré – veď ona naozaj plače! Ale veď nemá prečo. Príčina však bola jednoduchá - Evička sa, tak ako veľa detí, bála tmy.

Sadla som si na vankúš vedľa jej uška a šuškala jej , že sa nemá čoho báť. Keby mali ľudia také oči ako sovy, videli by, že sa veci vo tme nemenia. Stolička, stôl, skriňa - všetko je také isté ako cez deň za svetla.

„Evička, ty predsa každému pomáhaš a máš veľa kamarátov. Nemusíš sa báť tmy. Nevieš, že všetky deti ma- jú veľkého Ochrancu? On pozná ich srdiečka a skutky a dá- va na ne pozor.“ Iste viete, milé deti, kto to je. A j to, že tmy sa netreba báť, iba zlých úmyslov a skutkov.

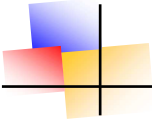
Kým som bzúkala Evičke do uška, tíško zaspala. Asi mi rozumela, aj keď som len muška – pokojne spala a od-fukovala. Asi sa už nezľakne, keď sa vo tme prebudí. Niečo mi ale napadlo. Spomenula som si na svoju kamarátku – svätojánsku mušku. Mohla by v noci prísť ku Evičke a svietiť jej svojím malým lampášikom. Jeho svetielko bude veselo poskakovať ako živé po Evičkinej izbičke.

No už sa aj mne zatvárajú očká. Zajtra bude iste pekný deň a všeličo zaujímavé zažijem. Teraz teda - „Dobrá noc a bzzzzz, bzzzzz“.

Muška Šuška

Spracovala Kamila Motýľová

Staršovstvo informuje

- ✚ Staršovstvo bolo informované zborom BJB Liptovský Mikuláš o pripravovanej svadbe ses. Márie Halžovej v tamom zbere.
- ✚ Staršovstvo si vyžiada stanovisko zvukára br. Juhaščika k navrhovaným úpravám modlitebne, najmä z hľadiska umiestnenia organu.
- ✚ Staršovstvo hodnotilo výlet rodín. Je vďačné, že priniesol impulzy do ďalšej práce.
- ✚ Bolo zistené, že zbor nemôže mať účet stavebného sporenia. Preto sa prostriedky z bývalého účtu v CZK dajú zatiaľ na bežný účet a brat pokladník preverí možnosti ich zhodnotenia na termínovanom účte.
- ✚ Upratovanie zborových priestorov vzhľadom k dlhodobej chorobe ses. B. Dudášovej prevzala ses. Z. Havrilová.
- ✚ Pre potreby zboru bol zakúpený software pre editovanie notových partitúr.
- ✚ Pokračujú brigády pri budovaní oplotenia na Bardejovskej ul. Staršovstvo vyzýva všetkých k modlitebnej i praktickej pomoci.

Zborové listy vydáva Zbor Cirkvi bratskej, Kováčska 31, Košice.

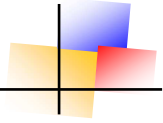
Len pre vnútornú potrebu.

Uzávierka nasledujúceho čísla je v piatok 26.6.2009 na redakčnej rade.

Vopred ďakujeme za príspevky.

Redakcia: M. Motýľ, br. kaz. Halža, Ľ. Straka, I. Žežula, M. Bielik, D. Klincková,
J. Kleinová (grafika), K. Motýľová (detská rubrika).

Web: <http://www.cbke.sk>

Organizačné informácie

Pravidelné stretnutia:

- ✚ **Nácvik spevu mládeže:** v nedeľu o 8.30 hod. v modlitebni
- ✚ **Modlitebná chvíľa:** v nedeľu o 9.30 hod. v modlitebni
- ✚ **Program pre deti** je každú nedeľu:
 - malá besiedka: od 10.25 do 11.00 hod.
 - veľká besiedka: od 9:30 do 10:00 hod.
- ✚ **Besiedka – nácvik spevu:** v nedeľu počas besiedky

Kto potrebuje službu autom, nech sa obráti na brata kazateľa.

Kazateľ je k dispozícii k pastoračným rozhovorom v každom čase.

Kontakty:

kancelária zboru: 055/62 254 24; kaz. P. Halža 0907 927590

Služba pri ozvučení: Ján Havrila

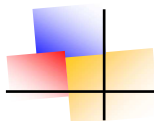
Služba prekladu kázne: Daniel Liška

Jubilanti: K. Motýľová

Modlitebné podnety:

- ✚ Za požehnanie všetkých stretnutí v zbere
- ✚ Za konferenciu mládeže vo Zvolene
- ✚ Za svedecký život viery a nesenia bremena druhých
- ✚ Za záchranu a duchovnú pomoc naším blíznym a potrebným
- ✚ Za misiu domácu a zahraničnú
- ✚ Za rodiny a detí
- ✚ Za požehnanie práce vo Vítkovciach

Program na mesiac jún

1.	Po	17.30 Mládež
3.	St	
4.	Št	18.00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
5.	Pi	16.00 Náboženstvo 18.00 Staršovstvo
7.	Ne	9.30 Modlitby /I. Žezula /; Kázanie Božieho slova /kaz. P. Halža/ Pamiatka na ukrižovanie a zmŕtvychvstanie Ježiša Krista 18.00 Modlitby
8.	Po	17.30 Mládež
9.	Ut	
10.	St	
11.	Št	18.00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
13.	So	17.00 Zborová biblická škola
14.	Ne	9.30 Modlitby /M. Havrila/; Kázanie Božieho slova /kaz. P. Halža/ 16.00 Stretnutie rodín
15.	Po	17.30 Mládež
16.	Ut	
17.	St	
18.	Št	18.00 Biblická hodina /P. Halža /
19.	Pi	16.00 Náboženstvo
20.	So	
21.	Ne	9.30 Modlitby /M. Liška/; Kázanie Božieho slova /M. Bielik/ 18.00 Michal'any
22.	Po	17.30 Mládež
23.	Ut	18.00 Staršovstvo
25.	Št	18.00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
26.	Pi	
27.	So	17.00 Zborová biblická škola
28.	Ne	9.30 Modlitby /L. Straka/; Kázanie Božieho slova /kaz. P. Halža/ 18.00 Stretnutie zboru
29.	Po	
30.	Ut	18.00 Začiatok Konferencie mládeže CB na Slovensku 2009

Zmena programu vyhradená.